

AMICULUM

OBČASNÍK STUDENTŮ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ PROVINCE ✦ 10/2012 ✦ ČÍSLO 8

Milí bratři a sestry, milí mladí v duchu!

Po nezvykle dlouhých prázdninách, které stejně jako každý rok nakonec utekly jako voda, jsme se opět vrátili do školních škamen v Toulouse, respektive v Bordeaux. A tak nám teď nezbývá než se pilně učit a s pohledem upřeným k východu vzpomínat na krásné chvíle strávené v naší krásné české kotlině.

V tomto čísle Amicula se spolu s vámi chceme ohlédnout za letošním létem a děkovat Pánu za všechno dobré, co jsme mohli s Jeho pomocí zasít do lidských srdcí ať už na OPřavdickém klášteře, či na Celostátním setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou, tak i v rámci Facebookového růžencového bratrstva. Kéž by Pán dal a tato semínka dále rostla a vydala bohatou žeň!

úvodem...

Obsah:

ČSM 2012

Žďár n. Sázavou 2

Facebookové
růžencové

bratrstvo 6

OPřavdický

klášter 10

*a koukejte číst
amiculum.op.cz*

Celostátní setkání mládeže

Ve dnech 14.–19. srpna 2012 se ve Žďáru nad Sázavou konalo již páté Celostátní setkání mládeže a dominikáni u toho nemohli chybět. A tak jste po celém městě mohli potkávat postavičky v bílém se zdaleka viditelnými slamáky, případně s černými závoji.

(Pravda, někteří bratři trhali partu a zvolili jinou pokrývku hlavy. U sester tento problém nenastal, neb závoj tvoří součást jejich hábitu. Ale to již odbočujeme od tématu). Setkání se zúčastnilo celkem jedenáct bratří a (nemýlím-li se) dvanáct sester, takže dominikánská rodina byla hojně zastoupena.

Po vzoru svatého Dominika jsme se snažili chodit alespoň ve dvou, abychom nebyli přítomni jen jako bratři Kazatelé, ale jako kázající komunita. Musím říci, že naše společné působení ve Žďáru v opravdu bratrské atmosféře pro mě bylo velkým povzbuzením a radostí.

Liturgie hodin

Důležitou součástí našeho řeholního života je chórová modlitba liturgie hodin neboli breviáře. Díky přízni organizátorů jsme měli k dispozici hřbitovní kostel Nejsvětější Trojice, kde jsme každý den zpívali ranní chvály a nešpory na dominikánské chorální nápěvy.

Ačkoli tato modlitba nebyla – vyjma pátečního rána – součástí oficiálního programu, hojně se jí účastnily naše sestry, kněží a řeholníci z jiných kongregací a v neposlední řadě spousta mladých, kteří kvůli tomu neváhali jít dvakrát přes celé město a někdy dokonce i obětovat snídani či večeři.

Růženec

Jako celé generace dominikánů před námi jsme se i my věnovali růžencovému apoštolátu. Kromě množství rozdaných kartiček s návodem, jak se růženec modlit, jsme také uspořádali seminář s názvem „Růženec – jenom pro babičky?“. Pojali jsme ho s humorem, v duchu cimrmanovských seminářů. U řečnického pultíku se tak postupně vystřídali:

- ❖ fr. Hyacint s příspěvkem o historii růžence, jehož součástí byly i živé obrazy – Panna Maria, představovaná fr. Gabrielem, předává růženec sv. Dominiku (fr. Metoděj),
- ❖ fr. Filip, který přednášel o tom, z čeho se růženec skládá, to jest o modlitbách Otče náš, Zdravas Maria a vyznání víry,
- ❖ poté se fr. Metoděj pokusil odpovědět na otázku, proč se růženec modlit,
- ❖ a nakonec fr. Gabriel přidal několik praktických rad, jak se růženec modlit.

Přednáška byla zakončena praktickou ukázkou – rozdělili jsme se do skupinek, ve kterých jsme rozjímalí jedno z růžencových tajemství.

Seminář měl velký ohlas. A aby z toho nebylo jen jednorázové plácnutí do vody, plodem tohoto setkání bylo založení Facebookového růžencového bratrstva, o kterém se můžete dočíst v následujícím článku na straně 6.

„Nejsilnějším zážitkem ze Žďáru pro mě byla sobotní adorace, při které jsem asistoval jako jáhen. Být tak blízko Těla Kristova, přítomného v eucharistii, to je prostě síla.“

fr. Filip

Barbar

Nezapomenutelnou součástí našeho působení ve Žďáru byla služba v baru zvaném Barbar, společně s mladými z přípravného týmu a dalšími řeholníky. Zapojili jsme se každý dle svých talentů: fr. Hyacint v sobě objevil rozeného vyhazovače (totiž pardon – vítače), ostatní se pak proměnili v číšníky, výčepní, nebo třeba utírače nádobí, jak bylo zrovna potřeba. Chvilí nám trvalo, než jsme se rozkoukali – bylo potřeba si zapamatovat,

kolik stojí medovnik, co že je to v tom čaji BaraBara, že koblihy už došly, komu si říct o kávu a komu o kofolu, jak se otevírá kasa, kde je klíč od skladu, že teď zrovna chybí hrnečky, ale za chvíli že budou umyté, naučit se jména mladých z týmu Barbar, se kterými se nám tak báječně spolupracovalo, kolik medovníků a hrnečků k čaji že to chtěli ti vpravo vzadu v čajovně a tak podobně.

Přes den byl Barbar výtečným místem na setkání a rozhovory. Večer na ně sice nebyl čas, protože jsme byli v jednom kole až do půlnoci, ale zato atmosféra byla fantastická.

„Netušil jsem, že by mě ještě někdo někdy dokázal zvednout, natožpak že bych létal!“

fr. Hyacint

Na jeden večer v Barbaru asi jen tak nezapomeneme fr. Hyacint, který během CSM oslavil své 23. narozeniny (o svátku nemluvě). A tak mu hned v 0.05 fr. Ludvík jménem všech popřál. Kromě narozeninového melounu pak Hyacint po letech dostal i pořádného hobla – nejen k jeho vlastnímu údivu.

A mimoto

Kromě těchto našich ‚velkých‘ aktivit jsme se samozřejmě také účastnili společného programu; Žďár byl také místem spousty setkání a rozhovorů. Bratři kněží strávili mnoho času zpovídáním, bratr Filip zase coby jáhen přísluhoval při liturgii (aneb aby se člověk dostal na hlavní pódium, musí být buď jáhen, nebo naopak biskup).

Naprosto neplánovanou součástí naší přítomnosti na CSM byla i disputace se sektáři, kteří přijeli do Žďáru parazitovat na setkání a snažili se mladým plést hlavy. Ffr. Kliment a Hyacint se spolu s několika mladými s nimi hned pustili do diskuse, kterou dotyční nakonec vzdali a odešli. I toto je součást našeho svědectví: ukázat mladým, že naše víra má racionální základ a že je třeba ji znát a umět obhájit.

Závěrem

Na závěr se sluší udělat shrnutí, jak nám to vtloukali do hlavy ve škole. Tak to tedy zkusím: naše účast na Celostátním setkání mládeže pro mě byla krásným příkladem dominikánského života a působení: účastnili jsme se jej ne jako jednotlivci, ale v bratrském společenství, snažili se o krásnou a důstojnou modlitbu liturgie hodin, společně jsme kázali, snažili jsme se být k dispozici všem, kdo nás potřebovali, a to vše s úsměvem na rtech a nezbytným slamákem na hlavě.

„Zíral jsem, když biskup František Radkovský přijel po celodenním programu v 11 hodin večer za svou mládeží. Čekala ho třída plná mladých lidí, zazněla svědectví, modlitba, slovo povzbuzení.“

fr. Kliment

fr. Filip

Facebookové růžencové bratrstvo

Kdy Facebookové růžencové bratrstvo vzniklo?

Růžencové bratrstvo vzniklo o letošních prázdninách jako odezva na přednášku našich bratří studentů o růženci, o které jste se mohli dočíst v předchozím článku.

Po přednášce jsme se rozdělili do pěti skupinek a v každé skupince jsme měli krátké rozjímání se společnou modlitbou desátku růžence. Na úplný závěr jsme pak nabídli mladým, aby se připojili do Růžencového bratrstva na Facebooku, abychom mohli zůstat spojeni v modlitbě.

A proč?

Především proto aby mladí lidé našli vztah k této krásné modlitbě, která je výborným prostředkem k rozjímání života Pána Ježíše společně s Jeho matkou Pannou Marií – tedy jakýmsi „výtažkem“ z evangelia. A také protože tato modlitba získává na kráse, modlíme-li se ji ve společenství, i když v našem případě „jen“ virtuálním.

Facebookové růžencové bratrstvo tedy vzniklo, abychom se modlili spolu s ostatními členy, ale také za ostatní členy, neboť se modlíme za všechny jejich dobré úmysly. Zvláštní úmysly je možné napsat na naši „zed“, která je viditelná pouze členům.

Pro koho?

Facebookové růžencové bratrstvo bylo založeno zvláště pro mladé lidi, ale ve své podstatě je otevřeno úplně všem, kteří jsou na facebooku a jsou ochotni se zavázat k modlitbě jednoho desátku denně s ostatními a za ostatní členy bratrstva.

Jak to funguje?

Budu citovat naše stanovy: „Jde o růžencové bratrstvo, které vzniklo při setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou. Všichni ti, kteří se stanou členy tohoto bratrstva, se zavazují k denní modlitbě jednoho desátku růžence (1x Otčenáš, 10x Zdravas, 1x Sláva Otci) spolu s ostatními členy a za ostatní členy tohoto bratrstva. Na zeď této skupiny pak můžete psát zvláštní úmysly (zobrazují se pouze členům), za které chcete, abychom se společně modlili. Pokud by někdo chtěl opustit toto bratrstvo a tím se zbavit svého závazku k modlitbě jednoho desátku denně, tak se prostě a jednoduše odhlásí z této facebookové skupiny.“

Jak se připojit?

Zde je na nás odkaz: <http://www.facebook.com/groups/184479475018705/>. Ale zřejmě nejjednodušší cestou, jak se k nám připojit, je zadat do vyhledávače na facebooku heslo „Facebookové růžencové bratrstvo“ a pak už se jen stačí přidat k této skupině!

A odezva?

Odezva je nad očekávání velká, v současné době má naše Facebookové růžencové bratrstvo již kolem šedesáti členů a jejich počet každým dnem vzrůstá. A tak neváhejte a připojte se i vy!

fr. Hyacinth

Položili jsme pár otázek členům Facebookového růžencového bratrstva:

.....

Jak jsi k FB růžencovému bratrstvu přišel?

O facebookovém růžencovém bratrstvu jsem se dozvěděl na CSM ve Žďáru přímo od bratrů dominikánů na jejich přednášce o růženci. Ten nápad modlit se desátek za ostatní a za jejich úmysly se mi zdál úžasný! *Aneta*

Růžencové bratrstvo spíš přišlo ke mně, a to konkrétně ve Žďáru, kdy za mnou přišel Shrek, dal mi kartičku s růžencem a řekl mi že na facebooku existuje růžencové bratrstvo. Ta myšlenka se mi líbila a líbí se mi doteď.

Jakub

Došel jsem na něj přes facebook.

Vášek

Co na něj říkáš?

Já jsem vždycky měla trochu problémy s růžencem, protože mi připadal zdlouhavý a nedokázala jsem se po celou dobu modlitby soustředit. To, že jsem se zavázala k denní modlitbě desátku, mě povzbuzuje a modlitba je pro mě tím krásnější, že se modlím i za jiné - a vím, že i oni se modlí za mne.

Aneta

Je to krásné modlit se takto ve společenství

Lukáš (Shrek)

Je to pro mě moderní způsob živého růžence, na FB jsem každý den, každý den mi taky FB připomíná všechny úmysly, které se objeví od jednotlivých lidí v bratrstvu. Nejsme pouze virtuální přátelé, ale tím, že se za sebe navzájem modlíme, je to přátelství konkrétní, i když se všichni navzájem neznáme. Je to jednoduše výborné využití sociální sítě.

Terezie

Víc lidí s růžencem v ruce taky víc vymodlí! Je super, když si uvědomím, že se ten den modlí víc lidí za stejné úmysly.

Vášek

Co ti bratrstvo dává?

Pro mě je Facebookové růžencové bratrstvo velkou posilou v budování vztahu k růženci a Panně Marii. Bohu díky za toto společenství!

Aneta

Je to možnost, jak si udělat čas na modlitbu a více ji prožívat a to nejen za sebe ale i za ostatní

Lukáš (Štřek)

Možnost modlit se za konkrétní mladé lidi a společně s ostatními. A taky možnost požádat ostatní o modlitbu. Na vlastní kůži jsem zažil jakou mají sílu.

Jakub

Pocit zodpovědnosti za druhé, kterým jsem slíbila modlitbu. Což mi nedá spát (doslova) dokud se desátek nepomodlím. I to, že se za mě tolik lidí modlí, je kolikrát hmatatelné, hlavně když má člověk den blbec, věřím že ostatní svou modlitbou přispějí, že ten den neskončí katastrofálně.

Terezie

Pomohl mi letní pobyt v klášteře u dominikánů v Olomouci, kde jsem našel vztah k Panně Marii. Začal jsem se modlit každý den jeden desátek růžence. A když jsem uviděl na FB, že zde existuje růžencové bratrstvo, navíc vzešlé z iniciativy dominikánů, neváhal jsem. Takže se denně modlím 2 desátky, teda kromě jiného. Pomáhá mi si uvědomovat a promýšlet vztah k P. Marii a současně jí tak svěřovat své prosby a prosby jiných. Za tu krátkou dobu byla řada mých proseb vyslyšena.

Vášek

Co tě ještě napadá?

Zaujalo mě že je ta skupina právě na facebooku. Všude se o něm píše jak jsou na něm lidé závislí a jak škodí a je špatný, ale přitom je na něm tahle skupina a přes chat už jsem zažil tak hluboké duchovní rozhovory, že to musí mít všechno pod palcem Duch svatý.

Jakub

Hodněkrát mě napadlo, že internet přináší víc zla, než dobra do mého života. Měla jsem chuť vymazat svůj profil na FB, ale kvůli přátelům a kontaktům na lidi z jiných koutů světa jsem to neudělala. FB růžencové bratrstvo je důkazem, že internet může být i krásným moderním prostředkem k evangelizaci a taky přispívá k růstu duchovního života.

Terezie

Dominikáni mají OPravdický klášter®

OPravdický klášter® není nějaký nedostižný model ideálního kláštera, který se vznáší v nebeských sférahách, nýbrž pozemský klášter, do něhož se sjedou hoši a mladí muži, aby se podívali, jak se žije bratřím a s bratry v jednom takovém dominikánském zařízení.

Hned na začátku bych chtěl čtenářské obci ve zkratce vyložit náš patentovaný název. Klášter neboli claustrum znamená uzavřený, uzamčený prostor, uzavřený ne snad z nějaké vrtošivé potměšilosti, leč proto, aby se zde člověk mohl setkat s Bohem. OPravdický má podtrhnout skutečnost, že za zdmi kláštera jsme nenamalovali kulisy, nepřipravili si masky a kostýmy, nenacvičili líbivé divadélko, do něhož sháníme křoví v podobě zvědavců. OPravdický tedy znamená obyčejný, každodenní či chcete-li všední klášter, v němž se nic nemění až na počet strážníků a modlitebníků.

Stačilo výkladů, teď k věci. Druhý týden července roku 2012 se olomoucký klášter dominikánů stal hostitelem asi patnáctky hochů a mladých mužů, kteří k nám připutovali z nejrůznějších koutů vlasti. Čekal je týden modlitby, katechezí, práce, liturgie, zábavy a odpočinku. Jestliže se Athéna zrodila z Diovy hlavy, pak by se dalo říci, že idea *OPravdického kláštera®* vypučela z hlavy bratra Hyacinta. Vedení a organizace se ujali bratři klerici: Filip, Gabriel, Justin, Hyacint, Metoděj a Kliment; jeden den nás přijel navštívit i otec Pio. Opustil na dva dny své skauty v Brodu nad Tichou (*sic!*) a vážil pětisetkilometrovou cestu do Olomouce.

Každý den začínal ranními chvalami, které jsme zpívali v chóru, a půlhodinkou rozjímání. Bylo nám jasné, že začít z ničeho nic rozjímat je těžké, a tak jsme na každý den vybrali krátký úryvek z Bible a opatřili jej nápady k rozjímavé modlitbě. Dbali jsme na to, aby ranní text měl přímou souvislost s tématem odpolední katecheze.

Po snídani jsme se rozešli za prací. Dopoledne jsme natírali plod, vrata, okna nebo líčili pokoje. Na některé šťastlivce vyšlo čištění zahradního rybníčku pod velkým bratrem Justinem. Znamenalo to vysvléci se do plavek, skočit mezi leknín, zabořit se do půli lýtek do bahna a

potom pomocí nejrůznějších naběraček, lopat, krompáčů a kýblů dolovat nevábnou hmotu. Je třeba říci, že odpudivost byla jen zdánlivá, o čemž svědčil nejživější smích a hlahol, který se ozýval z okolí rybníčka.

Po poctivé práci přišlo nasycení poctivým jídlem, po němž se celé mužstvo muselo odebrat na půlhodinové klábosení, kterému se u nás v klášteře říká rekreace. Odpolední program patřil ušlechtilým katechezím a následným diskusím. Pro letošní, první ročník *OPravdickeho klášteera*[®] jsme zvolili téma křtu a nahlíželi je z pěti různých stran. Po půlhodinové katechezi jsme se rozdělili do skupinek, abychom mohli o nadneseném tématu rokovat. A nebylo výjimkou, že se debaty protáhly až do pozdního odpoledne a občas pokračovaly i po mši a večerních modlitbách.

A jak jsme v tomto víru stíhali odpočívat? Odpoledne se dalo na chvíli vyběhnout do města, vzít kolo a jet s fr. Klimentem kolem Moravy do Brodku a těšit se na pořádně mastný langoš a doušek lahodně vychlazené kofoly. Větší asketové chodili na přírodní koupaliště Poděbrady, jiní lenošili ve stínu a oddávali se siestě. Po večeři se jednou promítal film *Misie* o působení jezuitských misionářů u jihoamerických indiánů. Komu se nechtělo sedět doma, šel na večerní výpravu do okolí Olomouce.

Konec týdenního pobytu patřil půldennímu výletu na Svatý Kopeček u Olomouce. Během cesty jsme se zastavili, aby každý zkusil říci před ostatními, s čím od nás odjíždí. K našemu velkému údivu a radosti nejčastěji zaznívalo: chtěl bych se modlit s Písmem svatým a mlu-

vit se svými spolužáky o Kristu. V bazilice na Svatém Kopečku nás po poledni očekával otec Benedikt, náš provinciál, abychom společně slavili mši svatou k počtě blahoslaveného Hroznaty, českého středověkého rytíře a premonstráta ze západních Čech. Otec Benedikt ve své homilii vyzval všechny přítomné k odvážnému životu z víry, ke svědectví o Kristu a k zodpovědnému hledání svého místa v církvi a v tomto světě.

OPravdický klášter[®] předčil veškerá očekávání, a tak začínáme plánovat jeho druhý ročník. Snažíme se vychytat malé mušky, které se v jeho průběhu vyskytly. A tak prosíme vlídného čtenáře, aby popřával dostatek pozornosti stránkám *amiculum.op.cz*. Včas se zde objeví pozvánka na nový ročník. Zajímá vás jeho téma? Blíží se 1150. výročí příchodu slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Oni nám přinesli překlad Bible a spousty dalších textů ve srozumitelném jazyce, a tak se chceme zaměřit právě na Knihu knih majíce za lubem malé cyrilometodějské překvapení!

Za všechno, co se přihodilo na *OPravdickém klášteře*[®], patří velké díky všem účastníkům, bratřím dominikánům z olomouckého konventu i odjinud a zejména Bohu samotnému, kvůli němuž a díky němuž jsme se v Olomouci všichni shromáždili.

Hochu, bledneš závistí a hoříš zvědavosti? Tak přijed' v červenci 2013!

fr. Kliment

AMICULUM

Slovenská 14, 772 00 Olomouc

<http://amiculum.op.cz> + amiculum@op.cz

Pro vnitřní potřebu České dominikánské provincie
vydávají bratři klerici téže provincie